

«Рябко, і дощ, і з вітром цвіт...» (1964)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Рябко, і дощ, і з вітром цвіт,
І мамалиґа, й небо з богом,
І пізній розум з ранніх літ,
І ранні рани за порогом.

Усе, усе, усе — для битви!
В часи страждань, болінь, жалю
Я повен першої молитви:
Свободи тінь в душі ловлю.

Червоний місяць аж горить,
З діброви хмара виступає,
І світ на груди наступає
Моїй тривозі-полетить!..

А полетить. Бо манна з неба
Не падає і не впаде.
Нам дуже й дужче жити треба —
Свобода в нас і — з нас іде!

1964

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/riabko_i_dosch_i_z_vitrom_tsvit